

ΚΥΡΙΑΚΗ ΜΕΤΑ ΤΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ ΚΑΝΩΝ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΠΡΟΦΗΤΑΝΑΚΤΑ ΚΑΙ ΜΕΛΩΔΟΝ ΔΔΥΪΔ

Ποίημα Αρχιμ. Νικοδήμου Γ. Αεράκη Ίεροκήρυκος

**Δί' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεός,
ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.**

Ψαλμὸς ρμβ' (142)

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου,

Καὶ εὐθὺς τό· Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν
ἡμῖν· εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος, ἐν ὀνόματι
Κυρίου.(τετράκις μετα τῶν στοίχων)

Ἦχος δ'· Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τοῦ θεοπνεύστου μελωδοῦ θείου ὅ μινους, ἐμμελετῶντες οἱ πιστοὶ
καθ' - ἐκάστην, τὴν θεοφόρον ἄνακτος Δαυὶδ βιο- τήν, ἅπαντες
ἐπευφημήσωμεν, ἐν πολλοῖς ἐγκωμίοις, χάριν ἀρυόμενοι ἐκ τῆς
τούτου σοφίας· αὐτοῦ πρεσβείας δέχου Ἰησοῦ, ὅπως
ῥυθθῶμεν, παθῶν καὶ κολάσεως.

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τῇ Θεοτόκῳ ταπεινῶς ἐκβοῶμεν, οἱ ἀπειλούμενοι ἐχθροῦ ταῖς
ἐνέδραις· τῇ μη-
τρικῇ σου σκέπασον ἀγάπῃ ἡμᾶς· δίωξον
Θεοχαρίτῳ, ἀντιδίκου τὰς φάλαγγας, παῦ-
σον τὰς ὀρμὰς παθῶν, καὶ δαιμόνων μανίαν·
σὺ γὰρ ὑπάρχεις Δέσποινα Ἀγνή, Μήτηρ καὶ
σκέπη, καὶ θεία ἀντίληψις.

Ψαλμὸς ν' (50)

Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός Σου ...

Καὶ ἀρχόμεθα τοῦ Κανόνος, οὗ ἡ ἀκροστιχίς·
«ΑΝΑΞ ΜΕΛΩΔΕ ΔΑΥΪΔ ΛΙΤΗΝ ΜΟΥ ΔΕΧΟΥ. ΝΙΚΟ(ΔΗΜΟΥ).»

Ὡ, δὴ α΄. ᾠχος πλ. δ΄. Ὁ Εἰρμός. Ὑγρὰν διοδεύσας.
Ἄνακτος τὸν βίον ἐπιποθῶν, Δαυὶδ ἐξυ μνηῖσαι, τοῦ προφήτου καὶ μελωδοῦ, χάριν τοῦ Θεοῦ ἐπικαλοῦμαι, ἐμὴν αὐγάσαι ψυχὴν καὶ διάνοιαν.

Νικήσας τὸν γίγαντα Γολιάθ, Δαυὶδ τῇ σφενδόνι, ἐφανέρωσε τοῦ Θεοῦ, τὴν χά- ριν καὶ δύναμιν κραυγάζων· τῷ Λυτρωτῇ καὶ Θεῷ ἡμῶν ἄσωμεν.

Ἀγάπης δοχεῖα τῆς θεϊκῆς, Δαυὶδ τοὺς τιμῶντας, τὴν σὴν μνήμην τὴν ἱεράν, ἀνάδειξον ᾠδὴ ταῖς λιταῖς σου, τοῦ ἐκνι- κᾶν Γολιάθ τὸν ἀντίδικον.

Θεοτοκίον.

Ἐνίζεις Παρθένε Λόγον Θεοῦ, ἐν τῇ σῇ νηδύι, καὶ δανείζεις σάρκα Αὐτῷ· διὸ ἐπαξίως ὠνομάσθης, Μήτηρ Θεοῦ καὶ Παρ- θένος πανάμωμος.

Ὡ, δὴ γ΄. Ὁ Εἰρμός. Οὐρανίας ἀψίδος.

Μελωδεῖς ἐν ψαλτῆρι, τὴν Ἰσραὴλ λύ τρωσιν, τὴν δὲ τοῦ Σαοὺλ ἀθυμίαν, σὺ διεσκέδασας· καὶ τὴν ἡμῶν ὧ Δαυίδ, κατα- πεσοῦσαν καρδίαν, σοῖς ψαλμοῖς ἀνάστη- σον, καὶ διαφύλαξον.

Ἐπακούει ἀπαύστως, τῆς σῆς εὐχῆς Κύριος, θᾶπτον ἐνισχύων σε ᾠδὴ, ἐν τοῖς - ἀγῶσί σου· καὶ τὰς ἡμῶν προσευχάς, ταῖς σαῖς λιταῖς ἐπακούσαι, ὁ τῶν ὅλων Κύριος, καὶ πολυεύσπλαγχνος.

Λυτρωτοῦ ἀνεδείχθης, σὺ ἀληθῶς πρόγονος, καὶ τὴν ἐν σαρκὶ παρουσίαν, Αὐτοῦ - προέφησας, ἐν τοῖς ψαλμοῖς σου κλεινέ, δι' ὧν στηρίζεις καρδίας, πάντων τῶν τιμών- των σε, ὡς Προφητάνακτα.

Θεοτοκίον.

Ω δὰς Μῆτερ συνθέτει, δοξολογῶν Κύριον, καὶ σῆς παρθενίας τὸ κλέος, Δαυ- - ἰδ ὁ ἔνδοξος, καὶ μεγαλεῖα Ἀγνή, τῆς σῆς κυήσεως μέλπει, δι' ἧς ἐλυτρώθημεν, Θεο- χαρίτωτε.

Δ ιάσωσον, ἀπὸ κινδύνων πιστοὺς πρεσβεῖαις σου Ὑψίστη, ὅτι πάντες ἐκ πειρασμῶν κυκλοῦμεθα πάντοτε, ὡς ἔχων πρὸς Κύριον παρρησίαν.

Σ τρέψον, τοὺς ὀρθοδόξως τιμῶντάς σε Θεοτόκε, ἐν τῇ πίστει τοῦ σου Υἱοῦ καὶ βίου παλαίσμασιν, ὡς ἔχουσα μητρικὴν παρρησίαν.

Αἵτησις καὶ τὸ Κάθισμα.

Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Ε τοίμη Θεῷ, ἐλάλεις ἡ καρδία σου, θεόπαιδα Δαυΐδ, καὶ ὕμνοις ἐμεγάλυνας, τὴν - Αὐτοῦ Θεότητα, τῷ λαῷ παραγγέλλων ἔνθεε, ἐν ψαλμοῖς τὸν μόνον Θεόν, ἐκ βαθέων ἀπαύστως, ὑμνεῖν συνετῶς.

Ὡ, δὴ δ'. Ὁ Εἰρμός. Εἰσακήκοα Κύριε.

Δ ιαβήματα Κύριε, τὰ ἐμὰ κατάρτισαι ἐν ταῖς τρίβοις σου, καὶ Δαυΐδ σεπταῖς δεῖ- σεσιν, μή με καταλίπῃς ἐν ἀγῶσί μου.

Ε ξανέτειλε Κύριος, τοῖς ἐν σκότει φῶς τὴ λαυγὲς Τρισηλίον, φωτισθεὶς Δαυΐδ δὲ - ἔψαλλεν, ἐλεήμων καὶ οἰκτίρμων Κύριος.

Δ ακρυρρόως ἐκραύγαζεν, ὁ Δαυΐδ πρὸς σὲ φιλόανθρωπε Κύριε· σὺ ἐλέησόν με Ὑψίστη· καὶ ἡμᾶς ἐλέησον δεόμεθα.

Θεοτοκίον.

Α γαλλίασιν ἔδωκας, τῷ μετανοήσαντι Δαυΐδ Κύριε· ταῖς λιταῖς Ἀγνῆς παράσχου μοι, τῷ πικράναντί Σε ἀπολύτρωσιν.

Ὡ, δὴ ε΄. Ὁ Εἰρμός. Φώτισον ἡμᾶς.

Ὡ ψωσον ἡμῶν, τῆς ψυχῆς Χριστὲ τὰ ὄμματα, τοῦ ἀτενίζειν Δαυὶδ τὰς ἀρετάς, δι' - ὧν ἀνὴρ γέγονε, κατὰ τὴν καρδίαν Σου.

Ἰθυνας Δαυίδ, τοῦ ποιῆσαι τὸ Σὸν πρόσταγμα, καὶ φανερῶσαι τῷ Σαοὺλ τὴν ἀρετὴν, - τῆς ἀκακίας, ὡς δοῦλός σου Πάτερ γνήσιος.

Δάκρυσι Δαυίδ, κατὰ νύκτα κλίνην ἔαυτοῦ στρωμνὴν δὲ ἔβρεχεν ἐν κλαυλουε, - θμῶ· λιταῖς σοῦ δούλου, Χριστὲ καὶ ἡμᾶς ἐλέησον.

Θεοτοκίον.

Λύχνος τῷ Δαυίδ, τὰ προστάγματα τοῦ Τόκου σου, καὶ φῶς ταῖς τρίβοις αὐτοῦ Μητὲρ Ἀγνή, βοῶντι πιστοῖς φυλάττειν Χριστοῦ θελήματα.

Ὡ, δὴ ς΄. Ὁ Εἰρμός. Τὴν δέησιν.

Ἰκάνωσον ἱκετεύω Κύριε, τὴν δεινῶς μου πεπτωκυῖαν καρδίαν, τοὺς τοῦ Δαυίδ, θεῖς κούς ὕμνους ψάλλειν, καὶ μελετᾶν ἐς αἰὶ καὶ εὐφραίνεσθαι· καὶ δάκρυσι καὶ στεναγμοῖς, ἐκζητεῖν σοῦ τὸ ἄμετρον ἔλεος.

Ἰαπείνωσιν ὡς θυσίαν Κύριε, καὶ συντετριμμένον πνεῦμα διδάσκει, ὁ Ψαλμω- - δός, καὶ καρδίαν ἁγίαν, καὶ καθαρὰν σοι τῷ Λόγῳ εὐάρεστον· ἀξίωσον πάντας πιστοὺς, συντριβῆς μετανοίας καὶ χάριτος.

Ἰμάρτομεν τοῦ Θεοῦ ἐνώπιον, ἡγομήσαμεν ὡς ἄσωτοι πάντες· ὡς ὁ Δαυίδ, - διὰ Νάθαν συνῆκε, καὶ ἐν πολλῇ συντριβῇ ἀνεφώνησεν· ἐλέησόν με ὁ Θεός· καὶ ἡμᾶς Ἰησοῦ μου ἐλέησον.

Θεοτοκίον.

Νεάνιδες καὶ μητέρες Ἀχραντε, σὺν Δαυίδ τῷ μελωδῷ σὲ ὑμνοῦσιν, ὅτι ἐν σοί, συνηώθησαν ὄντως, ἡ παρθενία μητρότης τε ἄφθορος· σοῦ δέομαι οὖν Ἀγαθή, ἐκ φθορᾶς τῶν ἡθῶν πάντας φύλαξον.

Αἴτησις καὶ τὸ Κοντάκιον.

Ἦχος β΄. Προστασία τῶν χριστιανῶν.

Α γαλλίασιν τοῖς εὐσεβέσιν οὐράνιον, εὐ φροσύνην τε πᾶσι πιστοῖς παραδείσιον, - ἐνσταλάζει ἢ τῶν ψαλμῶν μελέτη τοῦ Δαυΐδ, κατάνυξιν καὶ συντριβήν, τοῖς μετὰ πί- στεως θερμῆς, ἐκτενῶς ἐκβοῶσί σοι. Κύριε ταῖς πρεσβείαις, τοῦ Προφητάνακτος σῶσον, ὡς πανοικτίρμων ἀληθῶς, ἐκ πταισμάτων τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Προκείμενον.

Ὑψωσα ἐκλεκτὸν ἐκ τοῦ λαοῦ μου, εὗρον Δαυΐδ τὸν δοῦλόν μου, ἐν ἐλαίῳ ἁγίῳ μου ἔχρισα αὐτόν. **Στίχος.** Διὰ τοῦτο ἔχρισέ σε, ὁ Θεός, ὁ Θεός σου, ἔλαιον ἀγαλλιάσεως.

Εὐαγγέλιον

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον (κβ΄, 41-46).

Δόξα. **Τ** αἷς τοῦ σοῦ Προφήτου, πρεσβείαις, Ἐλεῆ μου, ἐξάλειπον τὰ πλήθη, τῶν ἐμῶν ἐγ- - κλημάτων.

Καὶ νῦν.

Τ αἷς τῆς Θεοτόκου, πρεσβείαις, Ἐλεῆμον, ἐξάλειπον τὰ πλήθη, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Προσόμοιον.

Στίχος. Ἐλεῆμον, ἐλέησόν με ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλήθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειπον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἦχος πλ. β΄. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Ψ ἄλλων ἐκ νεότητος, τὰ τοῦ Θεοῦ μεγα λεῖα, ὁ Δαυΐδ ὁ ἑνδοξος, τὸν λαὸν ἐδίδα- - σκε, λόγους χάριτος· τῷ Θεῷ ἄσματα, ἄσατε ἐνθέως, ἐκ καρδίας ἀγαπήσατε, ψυχῆς τὴν λύτρωσιν, καὶ δικαιομάτων τὴν φύλαξιν, μετάνοιαν ταπείνωσιν, καὶ τὴν συντριβὴν τὴν θεόδεκτον· τούτοις πιστοὶ πᾶσιν, ἐλέους ἐπιτύχοιμεν Χριστοῦ, καὶ παραδείσου τὴν οἶκην, καὶ Θεοῦ ἀπόλαυσιν.

Ὠ, δὴ ζ΄. Ὁ Εἰρμός. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Μ εγαλύνω σε Λόγε, τὸν τιμήσαντα θείως, τὸν βασιλέα Δαυΐδ, τὸν ψάλλοντα ἐν- θέως, τῷ ὀνόματί σου, ἐν ψαλμοῖς καὶ ἐν ᾠμασιν· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεός, εὐλογητός εἶ.

Ὁ Ναός σου Θεέ μου, τὸν Δαυὶδ κατανύσσει, καὶ ἐν αὐτῷ μελωδεῖ,
ἐν ὕμνοις - θεοπνεύστοις, δοξάζων ἐκ καρδίας, τὴν σὴν
θείαν ἀγάπην· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεός, εὐλογητός εἶ.

Ὑμνοῦμεν βασιλέα, τὸν Δαυὶδ ὡς προφήτην, καὶ ψαλμοδὸν
θαυμαστόν, κηρύξαντα Μεσσίαν, τὸν Τόκον τῆς Παρθένου, πρὸς
Ὅν ἅπαντες ψάλλομεν· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεός, εὐλογητός εἶ.

Θεοτοκίον.

Δεόμεθά σου Κόρη, σὸν Υἱὸν ἱκετεύειν, ὑπὲρ πάντων ἡμῶν,
καθαίρειν τὰς καρδίας, ὡς Δαυὶδ τοῦ προφήτου, μεθ' οὗ
ἅπαντες ψάλλομεν· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν
Θεός, εὐλογητός εἶ.

Ὡ, δὴ η'. Ὁ Εἰρμός. Τὸν Βασιλέα.

Εν ταπεινώσει, καὶ συντριβῇ τῆς καρδίας, ἐκζητεῖ τοῦ Θεοῦ τὴν
συγγνώμην, ὁ Δαυὶδ λυπήσας, Αὐτὸν ἐν ἀμαρτίαις.

Χειρὶ τοῦ Νάθαν, τὴν ἑαυτοῦ ἀμαρτίαν, ἐπὶ γνοῦς ὁ Δαυὶδ ἱκετεύει·
ὡς Θεὸς ἐλέους, ἐλέησον σὸν δοῦλον.

Οἰκτίρισόν με, ὡς ἐλεήμων Δεσπότης, ἐξ ἐμῶν ἀναστήσας
πταισμάτων, ἵνα σε δοξάζω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ὑψώθης Κόρη, ὡς τοῦ Θεοῦ Λόγου Μήτηρ, καὶ κατέχεις δευτερεῖα
Τριάδος· ὅθεν σε ὑμνοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡ, δὴ θ'. Ὁ Εἰρμός. Κυρίως Θεοτόκον.

Νικήσας τοὺς ἐχθρούς σου, Δαυὶδ ἐν Κυρίῳ, εὐχαριστήριον αἶνον,
προσφέρεις - Θεῷ· ἐξομολόγησις πρέπει σοι, Παντοδύναμε.

Τκάνωσον τοὺς πίστει, σὲ Δαυὶδ τιμῶντας, τὰς ἀρετάς σου
μιμεῖσθαι, ἐχθροὺς συγχωρεῖν, καὶ ἀγαπᾶν ἐκ καρδίας, πάντας τοὺς
πταίοντας.

Κατάκαρπος σὺ πέλεις, ἀρετῶν ἐλαία, καὶ πνευματέμφορος Ἄναξ,
λαμπρὸς μελωδός, καὶ τοῦ Υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου, προπάτωρ ἔνθεος.

Θεοτοκίον.

Ὁ Λόγος ἐν γαστρὶ σου, ἐσκήνωσε Κόρη, ἐκ τῶν ἀγνῶν σου αἱμάτων, ὃ Μῆτερ Θεοῦ, ἵνα λυτρώσῃται κόσμον, ὡς πολυεύσπλαγχνος.

Τὸ Ἄξιόν ἐστιν... καὶ τὰ παρόντα Μεγαλυνάρια.

Χ αἶροις προφητάναξ καὶ μελωδέ, Δαυὶδ θεοφόρε, ὁ ποιήσας θείους ψαλμούς, ὁ μέγας προπάτωρ, Χριστοῦ τοῦ Θεανθρώπου, καὶ Κόρης Θεοτόκου, προφήτης ἔνθεος.

Ὡ πιστοὶ ἀκούσωμεν τοῦ Δαυίδ, θείας ἀληθείας, ἀλαλάξωμεν τῷ Θεῷ, ἐν ἀγαλλιάσει καὶ οἰκτιρμοῖς πενήτων, καὶ θεία ταπεινώσει, καὶ συντριβῇ ψυχῆς.

Θ εὖν μεγαλύνει ἐν τοῖς ψαλμοῖς, καὶ πάντων κτισμάτων, καταδείκνυσι ποιητήν, Δαυὶδ ὁ προφήτης, Μεσσίῳ ὁ προπάτωρ, καὶ τῶν αὐτὸν τιμώντων, φύλαξ ἀκοίμητος.

Δ εὖτε εὐφημήσωμεν τὸν Δαυίδ, τῆς πίστεως στῦλον, τῆς ἀγάπης τὸν θησαυρόν, τῆς δικαιοσύνης καὶ ἀνεξικακίας, καὶ ταπεινοφροσύνης, τέλειον πρότυπον.

Π ατέρων ἐντρύφημα οἱ ψαλμοί, καὶ ἓνα σκουμένων, θεοδώρητος φρυκτωρός, - ὁδηγὸς ποιμένων, φῶς τῶν ποιμαινομένων, καὶ πάντων πιστευόντων, τὸ ἀγαλλίαμα.

Ἰ κέτευε Λόγον θεῖε Δαυίδ, ὑπὲρ Ἐκκλησίας, καὶ τοῦ ἔθνους καὶ τοῦ λαοῦ, ἵνα ὀρθοδόξως, πολιτευθῶμεν πάντες, ἐν ἔργοις τε καὶ λόγοις, καὶ ἀγωνίσμασιν.

Π ἄσαι τῶν Ἀγγέλων αἱ στρατιαί, Πρόδρομε Κυρίου, Ἀποστόλων ἡ δωδεκάς, οἱ ἅγιοι Πάντες, μετὰ τῆς Θεοτόκου, ποιήσατε πρεσβείαν, εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

Τρισάγιον....

Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος πλ. α΄. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Ὁ Δαυὶδ ἐν κιννύρα Σαοὺλ ἀνέπαυσε, καὶ τῶν πιστῶν τὰς καρδίας
ἐν θεοπνεύ-στοις ψαλμοῖς, κατεφαίδρυνε λαμπρῶς, καὶ
ἀνεπτέρωσεν· ὦν δὲ προπάτωρ τοῦ Χριστοῦ,
καὶ Παρθένου Μαριάμ, ἐώρακε τὸν Μεσ-σίαν· καὶ νῦν ψάλλει σὺν
Ἀσωμάτοις, ἐν τῇ Σιών καὶ σαββατίζει φαιδρῶς.

40 Κύριε ἐλέησον

Ἦχος β΄. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Ψάλλει ὁ Δαυὶδ ὁ μελωδός, Θεὲ ὑπὲρ μέλι γλυκέα, τὰ λόγια σου
ἐστί, γνώρι-σόν μοι Κύριε, ὁδὸν πορείας μου, καὶ φυλάξω τὸν
Νόμον σου, ἐν πίστει καὶ φόβῳ· σύγ-γνωθί μοι Κύριε, σὲ
παρεπίκρανα, πᾶσιν ἐν κακοῖς διατρίβων· ἡμαρτον βοῶ σοι Χριστέ
μου, ἐν τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου ἐλέησον.

Δέσποινα πρόσδεξαι, τὰς δεήσεις τῶν δούλων σου, καὶ λύτρωσαι
ἡμᾶς, ἀπὸ πά-σης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου, εἰς σὲ ἀνατίθημι, Μῆτερ τοῦ Θεοῦ, φύλαξόν
με ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

**Δί' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεός,
ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.**

**ΤΕΛΟΣ ΚΑΙ ΤΩ ΥΙΩ ΤΟΥ ΔΑΥΪΔ ΘΕΑΝΘΡΩΠΩ ΧΡΙΣΤΩ
ΔΟΞΑ**